

(יב) ויאמר אלהים לא תלך עמדם, בלעם הבן מדברי ה' מ"ש לא חלך עמדם וגו' אמר סחם לא חלך, שאינו מחזיר אותו רק שלא ללכת עם שרים אלה אבל אינו מחזירו מלכה עם שרים אחרים, וכן הבין מ"ש לא חזרו את העם והוא לא שאל רק לקבוצתם, משמע שלא החזירו רק מלאכזר אוחס הייע שיחזר ויזיק אוחס ע"י קללתו, אבל על הקבוצה שהיא פרישת הקללה לבד לשיי שומעים שיחשבו שקלל אוחס ובאמת לא יזיק להם מאומה ע"י לא החזירו, וע"כ :

(יג) ויאמר אל שרי בלק וגו' מאן ה' לתתי להלך עשבם, ר"ל שלא החזיר אותי רק שלא להלך עמכם משמע שעם שרים אחרים יש לי רשות ללכת, ואחר שבדאי ספר להם בלעם גם מה שלא החזירו רק שלא יחזרו את העם הוציא מזה ג"כ שיוכל ללכת עם שרים אחרים לקבוצה ולא לארר כי לא יזיק להם שום קללה :

(יד) ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו, הנה הם לא החזיקו אותו לנביא ה' רק לקבוצתם והשנו שח"ש שה' דבר בו והחזירו הוא שקר, וע"כ א"א שהוא עמנו ממלכת מלכה עממה כי רודף אחר הכבוד, ומסתמם אידו לו ג"כ מ"ש שלא יוכל לחזר את העם שלא תחול בו מארה כי ברוך הוא, רק שיוכל ללכת לקבוצת את העם רק שאינו רוצה ללכת עממה רק עם שרים יותר גדולים :

(טו) ויוסף, עפ"י בא למלאכה רגו ושלח רבים וטבדים מאלה, ויאמרו לו כה אמר בלק אל בא תמצע מהלך אלי, אחר שעל הקבוצה לבד העקר הוא מה שילך אליו לפרסם את הקללה בקש שלא ימנע ח"ע מזה, כי גם הוא לא האמין לו שה' מנעו מזה :

(יז) כי, אם המניעה הוא כי חרף נכבד יותר כבוד אכבדך, ואם המניעה הוא שאהיה רוצה מחמת רבות בשכרך כל אשר תאמר אלי אעשה, ואם המניעה הוא מנד שלא תחול גם מארה כי ברוך הוא. איני רוצה שתחזיר אוחס רק ולכה נא קבה לי את העם הזה, כדי שאשי החיל יהשבו שאל עליהם ארירה וימלאו אומץ לב למלחמה :

(יח) ויען בלעם, אמר להם שניה שהוא נביא לה' שעל פי ה' מנע מלכת, וע"כ לא יועיל כל הון לעבור את פי ה' לעשות קטנה או גדולה, מה שיחזיר אוחס קורא קטנה מנד שזה יוכל לעשות בנביתו בלי סורח, ומה שיקנה אוחס קורא גדולה כי ע"י זיך להשפיע ח"ע ללכת אל ארץ מואב לפרסם את הקללה והיא גדולה מנד הסורח (הגם שהוא קמן מהראשון מנד עלמו כי הקבוצה אינו עושה רושם בהמקולל, ומנד פעולתו הוא דבר קמן מן הראשון) והוא לא זי חף זי חף גדולה שהוא הקבוצה לא חולל לעשות בלח"ה :